

12 Ιανουαρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 611/92)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Προσόντα — Προσωπικότητα — Συστατικό χαρακτηριστικό όταν πρόκειται περί διευθυντικών ευθυνών — Ευθυκρισία και η πρωτοβουλία αποτελούν εκδηλώσεις της. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Το ζήτημα της ομοφωνίας του Προϊσταμένου με την Συμβουλευτική Επιτροπή της οποίας και ήταν μέλος. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Η Ε.Δ.Υ. δεν υποχρεούται να προβεί στην πλήρωση κενής θέσης έστω και αν υπάρχει προσοντούχος υποψήφιος, αν οι υποψήφιοι κρίνονται γενικώς ακατάλληλοι — Άρθρο 34(9) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90). 10
- Ο αιτητής προσέβαλε την κρίση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας περί ακαταλληλότητας όλων των υποψηφίων για τη θέση Πρώτου Λειτουργού Πληροφορικής (Τμήμα Μηχανογραφικών Υπηρεσιών) με αποτέλεσμα να μην προχωρήσει στην πλήρωσή της. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 20
1. Η προσωπικότητα είναι συστατικό χαρακτηριστικό του δημόσιου υπαλλήλου που καλείται να αναλάβει ευθύνες οργανωτικές, συντο-

νιστικές και ευρύτερα διευθυντικές. Η ευθυκρισία και η πρωτοβουλία είναι εκδηλώσεις της προσωπικότητας υπ' αυτή την έννοια. Συνεπώς δεν μπορεί κανείς να προωθήσει την ιδέα πως εδώ παρεισέφρησε η αξιολόγηση ξένου στοιχείου.

5

2. Ο Διευθυντής είχε δικαίωμα να καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα με τη Συμβουλευτική Επιτροπή χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ήταν δέσμιος της απόφασής της ή ότι η σύμπτωση απόψεων δεν ήταν αποτέλεσμα της ανεξάρτητης αξιολόγησης και κρίσης του. Αλλωστε αιτιολόγησε την ομοφωνία του.

10

3. Η **Θεόδωρος Παπαπέτρου ν. Δημοκρατίας** που ακολουθήθηκε σταθερά στην κατοπινή νομολογία δέχθηκε ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έχει υποχρέωση να πληρώσει θέση έστω και αν προκηρύχθηκε και υπάρχει προσοντούχος υποψήφιος, εφόσον θεωρεί ότι οι υποψήφιοι είναι γενικά ακατάλληλοι. Η νομολογιακή αυτή αρχή ενσωματώθηκε στο Άρθρο 34(9) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90) με τη μορφή επιφύλαξης.

15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία και Άλλος ν. Γιαλλουρίδη και Άλλης (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316,

25

Δημοκρατία ν. Χρίστου (1991) 3 Α.Α.Δ. 56,

Parapetrou ν. Republic 2 R.S.C.C. 115.

30 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία έκριναν ότι δεν έπρεπε να προχωρήσουν στην πλήρωση δύο θέσεων Πρώτου Λειτουργού Πληροφορικής στο Τμήμα Μηχανογραφικών Υπηρεσιών, γιατί κανένας από τους υποψήφιους δεν ήταν κατάλληλος.

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

40 *Π. Χ' Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, Α' για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής ήταν υποψήφιος για τη θέση (κατηγορίας πρώτου διορισμού και προαγωγής) Πρώτου Λειτουργού Πληροφορικής στο Τμήμα Μηχανογραφικών Υπηρεσιών. Ακριβέστερα υπήρχαν δύο θέσεις τις οποίες διεκδίκησαν τελικά 11 υποψήφιοι (από τους 28 που ανταποκρίθηκαν αρχικά στη σχετική δημοσίευση). Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) έκρινε, με απόφασή της ημερ. 11/6/92, πως δεν έπρεπε να προχωρήσει στην πλήρωση των θέσεων γιατί κανένας από αυτούς δεν ήταν κατάλληλος. Ο αιτητής αμφισβητεί τη νομιμότητα της απόφασης, υποστηρίζοντας ότι ο ίδιος είχε τα προσόντα και ευρύτερα πως υφίσταντο οι προϋποθέσεις για να τύχει προαγωγής. Πρέπει να ειπωθεί πως πρόκειται για υψηλή στην ιεραρχία θέση. Η επόμενη βαθμίδα αποτελεί την κορυφή της πυραμίδας. Είναι η θέση του διευθυντή της Υπηρεσίας.

Πριν από τη λήψη της απόφασης το θέμα απασχόλησε, όπως προβλέπει ο νόμος, αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή [άρθρο 32(1)(β) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1990 και 1991]. Τα εκτενή πρακτικά για τις διαβουλεύσεις και αποφάσεις της αποτελούν μέρος του φακέλου (παράρτημα 5). Το πιο βασικό είναι η κρίση της Συμβουλευτικής Επιτροπής (Σ.Ε.) ότι όλοι οι υποψήφιοι είχαν την απαιτούμενη τεχνική κατάρτιση, αλλά για κανένα δεν συνδυαζόταν με τη διοικητική και οργανωτική ικανότητα που χρειαζόταν για αντιμετώπιση των ευθυνών της θέσης. Το προσόν αυτό καθίσταται προαπαιτούμενο από τις διατάξεις της παραγράφου 3(3) του οικείου σχεδίου υπηρεσίας μαζί με άλλες ιδιότητες, την υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθυκρισία. Έτσι κατέληξε να μη συστήσει κανένα για την κατάληψη των δύο κενών θέσεων.

Μεταξύ των στοιχείων που προσμέτρησαν ή συνεκτιμήθηκαν για να μορφώσει την παραπάνω γνώμη της η Σ.Ε. ήταν και η γενική εικόνα αποδοτικότητας του κάθε υποψηφίου κατά την προσωπική συνέντευξη που είχε με αυτή. Το σχετικό συνοπτικό σχόλιο που αφορά στον αιτητή και δύο άλλους υπαλλήλους έχει ως εξής: “Κρίθηκε ότι η προσωπικότητα και η οργανωτική και διοικητική τους ικανότητα ήταν πολύ χαμηλού βαθμού και όχι η απαιτούμενη για θέση του επιπέδου της θέσης Πρώτου Λειτουργού Πληροφορικής”. Ας σημειωθεί ότι η Συμβουλευτική είχε επιφυλάξεις αν τα προσόντα του αιτητή του παρέιχαν τη δυνατότητα να θέσει υποψηφιότητα για μία από τις θέσεις, αλλά αργότερα η Ε.Δ.Υ. (σε συνεδρίασή της ημερ. 27/3/92) τα θεώρησε ικανοποιητικά για τους σκοπούς του σχεδίου υπηρεσίας.

Προφορική εξέταση των υποψηφίων διενήργησε και η Ε.Δ.Υ.

Το αποτέλεσμα για τον αιτητή το απέδωσε με το χαρακτηρισμό “σχεδόν καλός”, που άγκαι ευνοϊκότερη από την αξιολόγηση της

5 Συμβουλευτικής, υπολείπεται από την πρώτη αξιολογική κλίμακα. Ο Διευθυντής του Τμήματος Μηχανογραφικών Υπηρεσιών, που συμμετείχε στη σχετική διαδικασία, έκρινε τον αιτητή ανεπαρκή. Η αξιολόγησή του είχε σαν βάση την απόδοση του αιτητή κατά τη νέα συνέντευξη.

10 Στη συνέχεια ο Διευθυντής δήλωσε πως συμφωνούσε με τη διαπίστωση της Συμβουλευτικής αναφορικά με την ακαταλληλότητα οποιουδήποτε από τους υποψηφίους να αντιμετωπίσουν με επιτυχία τα θέματα στους τομείς της διεύθυνσης, συντονισμού και οργάνωσης “λόγω έλλειψης πείρας και γνώσεων”.

15 Καταλήγοντας στην απόφασή της, η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη - και αντιγραφω από την έκθεση το ρεζουμέ του σκεπτικού της - “την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, το περιεχόμενο των αιτήσεων των υποψηφίων και των ετησίων εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση και τις κρίσεις του Διευθυντή”.

20 Έχει εγερθεί προκαταρκτικό θέμα, που αναπτύχθηκε σε έκταση, ότι η προσφυγή είναι πρόωγη γιατί κατατέθηκε προτού κοινοποιηθεί η επίδικη απόφαση. Όμως ο δικηγόρος της Δημοκρατίας δεν επέμεινε στην ένστασή του - ορθά πιστεύω - ενόψει της μαρτυρίας του αιτητή, ενισχυμένης από ανεξάρτητη πηγή, ότι η επίδικη απόφαση
25 περιήλθε σε γνώση του πριν προσφύγει στη δικαιοσύνη.

30 Ορισμένοι λόγοι ακύρωσης στρέφονται γύρω από το ρόλο της Σ.Ε. και την απόφασή της να μη συστήσει κανένα. Με αφορμή την παρατήρηση στην έκθεση που υπέβαλε προς την Ε.Δ.Υ. (σελ. 3, παράρτημα 5) ότι οι ερωτήσεις κατά την προφορική εξέταση αποσκοπούσαν στην αξιολόγηση των γνώσεων, της ικανότητας και της προσωπικότητας των διαγωνισθέντων, ο αιτητής υποστήριξε ότι το τελευταίο αυτό στοιχείο είναι εξωγενές μη προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας και μολύνει την απόφαση της Σ.Ε., όπως και την τελική της Ε.Δ.Υ. που έλαβε υπόψη την έκθεση. Περαιτέρω λέχθηκε ότι
35 η απόφαση της Σ.Ε. λήφθηκε χωρίς να προηγηθεί η δέουσα έρευνα με αποτέλεσμα να πλανηθεί αναφορικά με τα πραγματικά περιστατικά. Τελικά προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η μη σύσταση από το Διευθυντή της υπηρεσίας πάσχει ποικιλοτρόπως.

40 Δεν θα μας απασχολήσει εδώ το εννοιολογικό περιεχόμενο της λέξης προσωπικότητα. Θα αποτολμούσα όμως την άποψη ότι είναι συστατικό χαρακτηριστικό του δημόσιου υπαλλήλου που καλείται να αναλάβει ευθύνες οργανωτικές, συντονιστικές και ευρύτερα διευ-

θιντικές. Θα πρόσθετα ότι η ευθυκρισία και η πρωτοβουλία, που ρητά μνημονεύει η παράγραφος 3(3), είναι εκδηλώσεις της προσωπικότητας υπ' αυτή την έννοια. Συνεπώς δεν μπορεί κανείς να προωθήσει την ιδέα πως εδώ παρεισέφρασε η αξιολόγηση ξένου στοιχείου.

5

Δεν έχει βάση ο ισχυρισμός για ανεπαρκή έρευνα. Η έκθεση (παράρτημα 5) και τα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα δείχνουν το βάθος στο οποίο έφτασε για όλα τα μετρήσιμα στοιχεία. Αναλύεται με λεπτομέρεια τι ακριβώς λήφθηκε υπόψη, από το αποτέλεσμα της εξέτασης μέχρι τα προσόντα - υπήρχε και για τον αιτητή πλήρης κατάλογος με επισήμανση εκείνων των προσόντων που δημιουργήσαν αμφιβολίες - τις εμπιστευτικές εκθέσεις κ.λ.π. Από την έκθεση προκύπτει η πληρότητα της έρευνας που έγινε. Οι απαιτήσεις της νομολογίας στο θέμα αυτό έχουν υπερακοντισθεί: *Δημοκρατία και Άλλος ν. Γιαλλουρίδη και Άλλης* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316, *Δημοκρατία ν. Χριστού* (1991) 3 Α.Α.Δ. 56.

10

15

Είναι επίσης αβάσιμος ο λόγος για πλάνη περί τα πράγματα εφόσον ούτε από τα στοιχεία του φακέλου τεκμηριώνεται ούτε ο αιτητής προσκόμισε στοιχεία που να υποστηρίζουν την ακρίβεια τέτοιου ισχυρισμού. Η μομφή για πλάνη προβάλλεται και από μια άλλη σκοπιά. Η Σ.Ε. αγνόησε τον αξιολογικό χαρακτηρισμό "εξαιρετος" αναφορικά με τη διοικητική ικανότητα των υποψηφίων στις εμπιστευτικές εκθέσεις τους προ του 1990. Με τον τρόπο αυτό έχει υποπέσει όχι μόνο σε πραγματική πλάνη, αλλά και πλάνη περί το δίκαιον, εφόσον δεν υπάρχει ανώτερο επίπεδο στην αξιολογική κλίμακα. Ταυτόχρονα διέπραξε το σφάλμα να αμφισβητήσει την αξία των υποψηφίων όπως αντανακλάται στις εκθέσεις. Το επιχείρημα παραγνωρίζει ότι εδώ πρόκειται για καθήκοντα και ευθύνες σε άλλη ψηλόβαθμη θέση στην οποία η ανάγκη για αυξημένες ικανότητες και απόδοση στο διεθυντικό τομέα ώθησε το νομοθέτη να τις περιλάβει στο σχέδιο υπηρεσίας σαν προϋπόθεση για ανέλιξη στη θέση αυτή.

20

25

30

Προχωρώ στον επόμενο λόγο πως η σύσταση του Διευθυντή - ορθότερα η μη σύσταση - ήταν αυθαίρετη. Φαίνεται πως στις 11/6/92 η Ε.Δ.Υ. εξέτασε και την πλήρωση άλλης θέσης δηλαδή του Πρώτου Λειτουργού Μηχανογράφησης με βάση την ίδια προφορική εξέταση. Ο Διευθυντής έκρινε τον αιτητή "καλό" για τη θέση εκείνη και το σύστησε. Όμως αυτό δείχνει πως η απόφαση του Διευθυντή να μην εισηγηθεί κανένα είναι ανατιολόγητη. Ωστόσο, συνέχισε ο συνήγορος, ο πραγματικός λόγος που απέφυγε θετική πρόταση ήταν για να μην αντιφάσκει με την έκθεση της Συμβουλευτικής, της οποίας ήταν μέλος. Κι αυτό προκύπτει από τη δήλωσή του, που είναι καταγεγραμμένη στο πρακτικό, ότι συμφωνεί με την απόφαση της Σ.Ε. στο προ-

35

40

κείμενο. Άλλωστε το ότι απλώς συμφώνησε με εκείνη την άποψη αποδυναμώνει την αιτιολογία.

5 Αντιπαρατέθηκε - και συμφωνώ - ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι άσχετος και μάλιστα ότι η λήψη υπόψη τέτοιου στοιχείου θα εισήγαγε πράγματι εξωγενές μέτρο κρίσης. Θα μπορούσε να λεχθεί με βεβαιότητα ότι τίποτε δε δημιουργεί υποψίες ότι ο Διευθυντής είχε συγχίσει τις ιδιότητές του. Στην Ε.Δ.Υ. διαχώρισε την προηγούμενη συνέντευξη λέγοντας ότι η βαθμολογία του στηριζόταν στην απόδοση των εξετασθέντων κατά τη διαδικασία ενώπιον της Ε.Δ.Υ.

15 “Η βαθμολογία που προσωπικά έδωσα σήμερα για τους υποψηφίους αφορά την απόδοσή τους στη σημερινή διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και αποτελεί αξιολόγηση τόσο της τεχνικής κατάρτισής τους όσο και των ικανοτήτων τους γενικά για διεύθυνση, προγραμματισμό κτλ.....”

20 Ο Διευθυντής είχε δικαίωμα να καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα με τη Συμβουλευτική Επιτροπή χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ήταν δέσμιος της απόφασής της. Ή ότι η σύμπτωση απόψεων δεν ήταν αποτέλεσμα της ανεξάρτητης αξιολόγησης και κρίσης του. Άλλωστε αιτιολόγησε την ομοφωνία του (βλέπε πρακτικό, παράρτημα 7).

25 Τέλος, προσβάλλεται η επίδικη απόφαση σαν αποτέλεσμα πλάνης, ανεπαρκούς έρευνας και σαν αναϊτιολόγητη, ειδικότερα αναφορικά με το αποτέλεσμα της εξέτασης. Θα περιορισθώ στη διαπίστωση ότι τα στοιχεία και ό,τι αναφέρεται στο πρακτικό της απόφασης, παράρτημα 7, αντικρούουν την εισήγηση και δείχνουν προς την αντίθετη κατεύθυνση.

30 Στο σημείο αυτό μπορούμε να αναφερθούμε στην απόφαση **Θεόδωρος Παπαπέτρου ν. Δημοκρατίας** 2 Α.Α.Σ.Δ. 115, που ακολουθήθηκε σταθερά στην κατοπινή νομολογία. Η υπόθεση δέχθηκε ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έχει υποχρέωση να πληρώσει θέση έστω και αν προκηρύχθηκε και υπάρχει προσοντούχος υποψήφιος εφόσον θεωρεί ότι οι υποψήφιοι είναι γενικά ακατάλληλοι. Η νομολογιακή αυτή αρχή ενσωματώθηκε στο άρθρο 34(9) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου με τη μορφή επιφύλαξης:

40 “Νοείται ότι η Επιτροπή μπορεί να μην επιλέξει κανένα από τους υποψηφίους, αν κατά την κρίση της κανένας από αυτούς δεν είναι κατάλληλος για διορισμό ή προαγωγή.”

Καμιά από τις πλημμέλειες που αποδόθηκαν στην άσκηση από

την Ε.Δ.Υ. τής εξουσίας αυτής δε θεμελιώθηκε.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £75 έξοδα εναντίον του αιτητή.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £75,-
έξοδα.*